

Aan: de fractievoorzitters in de Tweede Kamer

Onderwerp: Stikstof/PFAS

Hoe ver moet het echt komen?

Waddinxveen, 8 november 2019

Geachte dame, heer,

Al weer anderhalve week geleden hebben wij met zo'n 6.000 bouwers, hoveniers, chauffeurs en 1.000 machines actie gevoerd op het Malieveld. Een historisch moment, want ondernemers laten hun bedrijf niet snel een dag achter om te demonstreren. Het onderstreept de enorme urgentie van onze problemen als gevolg van het stikstof- en PFAS-beleid.

Met een groot gevoel van frustratie moeten wij echter constateren dat we sindsdien nog geen stap verder zijn. We hebben het zeer gewaardeerd dat bewindspersonen en Kamerleden die dag aanwezig waren, maar wat gebeurt nu concreet? We lezen dagelijks over het onderwerp in de media, over mogelijke maatregelen, maar we zijn nog niet in de buurt van een oplossing waar wij als ondernemers écht iets aan hebben.

Pijprijn raakt snel leeg

Ondertussen raakt de pijn van werk bij de meeste aannemers en grondverzetters razendsnel leeg. Aannemers beginnen onder de kostprijs te werken, de woningbouw en infra en waterwerk lopen hopeloze achterstanden op, zand raakt op, binnenvaart en vrachtwagens hebben minder te vervoeren, waterwegen worden niet meer uitgebaggerd en nieuwe projecten zijn er nauwelijks.

Organiseren we onze eigen recessie?

Zijn we nu echt zelf onze eigen recessie aan het organiseren? Laten we dat echt gebeuren? Hoe ver is het gekomen in dit land? Onze collega's in Duitsland, België en andere landen om ons heen kijken met verbazing toe. Door realistische normen en beleid ervaren ze daar geen problemen, terwijl wij ons land, onze bedrijven én al hun werknemers in een ongewisse toekomst storten.

De Raad van State (RvS) houdt zich niet aan het Europese recht. Voor de RvS is elke toevoeging van stikstof een 'significant gevolg'. Inmiddels weten wij van juristen dat dit complete onzin is. Gevolgen zijn pas significant als ze enigszins meetbaar zijn en een effect hebben op de natuur. En dat kan geen wetenschapper uitrekenen. Hoe weten we dat? Omdat de Duitse rechter dat steeds zegt en een drempelwaarde van 14 mol hanteert. En wij moeten het doen met 0,0 en de politiek is te beroerd om er 1 van te maken.

Het enige dat de RvS zegt, is: je mag niet vooruitlopen op maatregelen die je misschien nooit neemt, niet op de pof leven. Wat is nu de simpelste oplossing, die u vijf maanden geleden al had kunnen

bedenken: een wet voor natuurherstel, waarin je vastlegt wat je gaat doen om de natuur te verbeteren. Als u dat doet, kunnen wij weer aan de slag. U kunt dit morgen regelen.

Bij PFAS is het nog gekker: wij produceren in Nederland zelf geen PFAS, het spul zit al decennia in de grond, er is nog nooit iemand ziek van geworden, voor woninggrond wordt een norm van 3 gehanteerd, en de politiek doet nog steeds moeilijk om voor ons een norm van 1 in te voeren.

Politiek bestrijdt elkaar in plaats van met oplossingen te komen

Veel van de maatregelen waar u nu kennelijk wel naar kijkt, zoals stikstofbanken, bieden géén of pas op langere termijn soelaas. De realistische opties, zoals een goede drempelwaarde voor stikstof en een werkbare norm voor PFAS, lijken vooralsnog buiten beschouwing te blijven of er worden rare koppelingen gelegd. Van de vliegende brigades van I en W merken we nog nauwelijks iets. Bij de eerste voorlichtingsbijeenkomsten door het bevoegd gezag blijkt nog steeds te weinig kennis van zaken en horen we weinig nieuws. En vooral het PFAS-probleem moet nu zo snel mogelijk worden opgelost. De datum van 1 december, die mevrouw Van Veldhoven steeds communiceert, is te laat! Dan is het kalf al verdronken.

Ondertussen bestrijden de politieke partijen elkaar - over ónze rug en voor de bühne - en groeit de tweespalt. Wij merken dat de coalitiepartijen niet op één lijn zitten. Dit gaat ten koste van de hardwerkende mensen die straks geen baan meer hebben en geen woning.

Pak door!

Wij zien voorbeelden van waterschappen en provincies die zaken wél voor elkaar krijgen, terwijl de grote goegemeente van provincies en gemeenten met samengeknepen billen alles op slot houdt, ook projecten die in principe gewoon kunnen doorgaan. Hoe zorgen we ervoor dat dat ook daadwerkelijk gebeurt?

Onze vraag aan u is: hoe ver moet het nu echt komen voordat u met maatregelen komt die juridisch houdbaar zijn en die ons echt weer aan het werk helpen? Want met alleen een deeltijd-ww gaat u niet het verschil maken. Dat is puur pleisters plakken.

Wat wij horen

Onze actie op het Malieveld van vorige week hebben wij zeer bewust publieksvriendelijk gehouden. Wij krijgen inmiddels steeds meer signalen van ondernemers die het zo zat zijn, dat zij het land willen platleggen. Dat is wat ons betreft niet de weg. Wij willen geen *gele hesjes toestanden* maar werken en ondernemen! Wij doen dan ook een dringend beroep op u om snel door te pakken en te voorkomen dat verdere acties überhaupt nodig zijn.

Dinsdag aanstaande willen wij ons manifest aanbieden aan de fractievoorzitters op het Binnenhof. Want de politiek maakt Nederland volstrekt belachelijk, dat ze hier niet gezamenlijk de schouders onder kunnen zetten en tot een oplossing kunnen komen. Dinsdag aanstaande zullen wij e.e.a. ook nog nader toelichten aan de minister-president en minister Van Veldhoven.

Wij rekenen op spoedige en concrete maatregelen!

Met een vriendelijke groet,
namens de Stichting Grond in Verzet

Klaas Kooiker
Arnold Tuytel (06 -
Sander de Regt
Johan de Krom
Peter Loef

Stichting Grond in Verzet - p/a Transportweg 10 - 2742 RH Waddinxveen

e-mail: info@stichtinggrondinverzet.nl

website: www.stichtinggrondinverzet.nl

telefoon: 06 – 13 09 97 34 (Klaas Kooiker) / 06 – 22 20 58 30 (Arnold Tuytel)